

НАШ ЈЕЗИК

ЛІ СВ. 1

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР

др Рајна ДРАГИЋЕВИЋ, др Јелена ЈОВАНОВИЋ СИМИЋ,
др Весна ЛОМПАР, др Драгана МРШЕВИЋ РАДОВИЋ,
др Марина НИКОЛИЋ, др Мирослав НИКОЛИЋ,
др Ђорђе ОТАШЕВИЋ, др Милица РАДОВИЋ ТЕШИЋ,
др Стана РИСТИЋ, др Марина СПАСОЈЕВИЋ,
др Срето ТАНАСИЋ

Уредник
др СРЕТО ТАНАСИЋ

Секретар
др Марина Спасојевић

Рецензенти
др Рајна Драгићевић, др Весна Ломпар,
др Марина Спасојевић, др Срето Танасић

Према мишљењу Министарства за науку, технологију и развој Републике Србије
бр. 413-00-1715/2001-01 ова публикација је од посебног интереса за науку.

НАШ ЈЕЗИК, часопис за српски књижевни језик, покренуло је 1932. г. Лингвистичко друштво у Београду, на челу са Александром Белићем, који је уредио седам књига предратне серије, као и девет књига и први двоброј десете књиге у новој, послератној серији часописа. Од 1960. до 1975. г. (књ. X/3–XXI/1–2) уредник часописа био је Михаило Стевановић, а у периоду од 1975. до 1996. г. (књ. XXI/3–XXX) Митар Пешикан. Часопис је од 1996. до 2005. г. (књ. XXXI–XXXVI) уређивао Мирослав Николић.

Наш језик излази у две годишње свеске, које чине једну књигу. Издаје га и прима рукописе Институт за српски језик САНУ, Кнез Михаилова 36, ел. пошта: isj@isj.sanu.ac.rs, nasjezikisjsanu@gmail.com.

Штампа: Службени гласник, Београд

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

81

НАШ језик / уредник Срето Танасић. – Год. 1, бр. 1 (1932/1933) – год. 8, бр. 1 (1941); н. с. књ. 1, св. 1/2 (1949/1950)–. – Београд: Институт за српски језик САНУ, 1933–1941; 1949– (Београд : Службени гласник). – 23 cm

Полугодишње
ISSN 0027-8084 = Наш језик
COBISS.SR-ID 615951

НАШ ЈЕЗИК

Књига LI

Св. 1 (2020)

САДРЖАЈ

Ч л а н ц и

Кратак увод у синтаксу глагола српског језика (СРЕТО З. ТАНАСИЋ)	1–42
Питање форме лексеме <i>йрвенац</i> : лексикографски аспект (БОЈАНА Д. ТОДИЋ САНКОВИЋ)	43–57
Презент и трпни придев глагола <i>надуји</i> (<i>се</i>) (СТЕФАН М. СТЕПАНОВИЋ)	59–74
О дативној енклитици расплинуте референцијалности у савременом српском језику (АЛЕКСАНДРА С. ЈОВАНОВИЋ)	75–92

П р и к а з и

Срето З. Танасић, <i>Из синџаксе и семантике српског језика</i> (ЈЕЛЕНА М. ПАВЛОВИЋ ЈОВАНОВИЋ)	93–99
---	-------

О д л у к е О д б о р а з а с т а н д а р д и з а ц и ј у с р п с к о г ј е з и к а

Холандија или Низоземска	101–102
Шта је (актуелни) <i>молебан</i> и служе ли се ових дана <i>молебни</i> или <i>молебани</i>	103–105

I n m e m o r i a m

Проф. др Живојин Станојчић (1930 – 3. 8. 2019) (СРЕТО З. ТАНАСИЋ)	107–110
--	---------

Одлуке Одбора за стандардизацију српског језика

ОДБОР ЗА СТАНДАРДИЗАЦИЈУ СРПСКОГ ЈЕЗИКА

Комисија за односе са јавношћу
и решавање неодложних питања
Комисија бр. 7 од 10. јануара 2020. године
Одлука бр. 69

ХОЛАНДИЈА ИЛИ НИЗОЗЕМСКА

Ових дана стигла је вест да једна европска држава мења своје име. Реч је о Холандији, која је одлучила да то име више не користи, него да користи искључиво име Низоземска, које је и до сада у тој земљи било равноправно у употреби. Како Политика (2. јануара 2020) наводи, то ће бити учињено у овој, 2020, години. Неке наше информативне куће су ту одлуку већ почеле да примењују и да речену земљу именују само као Низоземска, што је изазвало и протесте неких грађана. Изнесене су и тврдње да тај назив не припада српском именослову, да је одлика хрватског језичког стандарда. Из Телевизија Србије и из Политике су се обратили Одбору за стандардизацију српског језика с молбом да препоручимо како је исправно поступати у вези с овом променом у именовању државе Холандије/Низоземске.

Мишљење Одбора

Из чињенице да ће се држава која је имала два имена – Холандија и Низоземска – убудуће звати само Низоземска не проистиче обавеза да се у Србији традиционално устаљено име Холандија мора заменити именом Низоземска. Нема потребе да се напушта традиционално, устаљено име у српском језику.

Образложење

1.1. Одлука Холандије да убудуће од два имена користи само једно – Низоземска, а да друго – Холандија – пошаље у историју не

значи обавезу да се и у нашој држави, у српском стандардном језику, из употребе избаци назив Холандија.

1.2. Одлуке ове врсте у некој земљи не морају аутоматски изазвати промене у српском језику, тј. није нужно мењати устаљену језичку праксу. Овим се не чини преседан у нашој култури и језичкој пракси. Тако можемо навести низ примера где не преводимо изворне називе држава: Грчке, Португалије, Костарике, Кине, Јапана, Финске, Албаније итд. Има примера сличних промена и из новијег времена које, такође, нису изазвале промене у нашој језичкој пракси. Тако је држава Либија 1977. увела званични назив „Велика Социјалистичка Народна Арапска Џамахирија“, који је важио до 2013. године. Међутим, тај назив се у нашој језичкој пракси углавном није користио. Недавно је и афричка држава Обала Слоноваче званично променила своје име, а и данас га у нашој штампи можемо прочитати.

1.3. Иста је пракса и са називима градова; не мора се преводити званично име неког града у свету, него се користи име које је устаљено у српском језику. Добро је познат пример града Беча, у коме су се школовали толики наши интелектуалци, а не користимо име како се он на немачком зове (Вин). Или руски град Санкт Петербург већ скоро 30 година носи тај стари назив (уместо комунистичког преименовања Лењинград). Код нас се свуда у јавној употреби, тј. свуда где се српски користи као службени језик, готово редовно употребљава традиционални назив Петроград.

1.4. Према свему наведеном, јасно је да промена која је најављена у Холандији нема никакве последице на именовање те земље у српском језику. Треба, дакле, да се и убудуће користи устаљени назив те државе, а то је управо Холандија.

Председник Одбора
проф. др Срејто Танасић,
дописни члан АНУРС